

Routine to Research 22 การศึกษาคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคกระดูกสันหลังเสื่อมที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชายและศัลยกรรมกระดูกหญิง โรงพยาบาลศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2562

นางสาวกาญจนา โปรงจิต พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

นางสาวสุพัตยา สารพล พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

นางสมฤดี บุญเหลือ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

หอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชาย

หอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชายและหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกหญิง โรงพยาบาลศรีสะเกษ รับผิดชอบผู้ป่วยที่มีปัญหาโรคกระดูกและข้อ ซึ่งผู้ป่วยกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ที่มีปัญหากระดูกสันหลังเสื่อม ในปีงบประมาณ 2559 2560 และ 2561 มีผู้ป่วยที่มีปัญหากระดูกสันหลังเสื่อมเข้ารับการรักษา จำนวน 75,118, และ 144 คน ตามลำดับ(สถิติผู้ป่วยกระดูกสันหลังเสื่อม โรงพยาบาลศรีสะเกษ ปี 2559, 2560, 2561) ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยกระดูกสันหลังเสื่อม เพื่อนำผลการวิจัยไปจัดทำรูปแบบการดูแลผู้ป่วยกระดูกสันหลังเสื่อมและจัดทำคู่มือการดูแลตนเองให้เหมาะสมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคกระดูกสันหลังเสื่อมที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชายและศัลยกรรมกระดูกหญิง โรงพยาบาลศรีสะเกษ ระหว่างเดือนเมษายน - เดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2562 การวิจัยเรื่องการศึกษาคุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคกระดูกสันหลังเสื่อมที่มานอนรับการรักษาในโรงพยาบาลศรีสะเกษ ระหว่างเดือนเมษายน - สิงหาคม ปี พ.ศ. 2562 นี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคกระดูกสันหลังเสื่อม กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคกระดูกสันหลังเสื่อมที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกชายและหอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกหญิง ในโรงพยาบาลศรีสะเกษ จำนวน 32 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไปและแบบวัดคุณภาพชีวิตซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการให้ตอบแบบสอบถามคุณภาพชีวิต ระหว่างเดือนเมษายน - สิงหาคม พ.ศ. 2562 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 78.1 อายุเฉลี่ย 51 ปี อาชีพเกษตรกรร้อยละ 50 มีสถานภาพสมรสร้อยละ 68.8 และมีผู้ดูแลร้อยละ 93.8 มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 87.5 ระดับต่ำ ร้อยละ 9.4 คุณภาพชีวิตระดับสูงมีเพียงร้อยละ 3.1 เท่านั้น โดยคุณภาพชีวิตข้อที่มีคะแนนสูง 2 อันดับแรกคือ ความพึงพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ร้อยละ 62.4 และการยอมรับรูปร่างหน้าตาตนเองร้อยละ 59.4 ส่วนข้อที่ผู้ป่วยคิดว่าไม่มีคุณภาพชีวิต 2 อันดับแรกคือ ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่างๆในแต่ละวันใหม่ ร้อยละ 31.2 และท่านพอใจกับสุขภาพของท่านในตอนนี้เพียงใด ร้อยละ 28.1

คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคกระดูกสันหลังเสื่อมอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 87.5 ระดับต่ำ ร้อยละ 9.4 คุณภาพชีวิตระดับสูงมีเพียงร้อยละ 3.1

จากการค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ควรมีการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคกระดูกสันหลังเสื่อม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ป่วยที่มีสถานภาพสมรส โสด หม้าย แยกกันอยู่ กลุ่มที่มีความรุนแรงมากขึ้น เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และยังเป็นภาระยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรไทยโดยเฉพาะที่อยู่ในต่างจังหวัด